26/06/2025

Η εορτή του Αγίου Ονουφρίου του Αιγύπτιου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Τετάρτη, 12 /25 Ιουνίου, εωρτάσθηκε από του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η εορτή του οσίου Ονουφρίου του Αιγυπτίου στην ομώνυμη Ιερά Μονή, την κειμένη στην περιοχή του Σιλωάμ, έναντι της κολυμβήθρας του Σιλωάμ και επί του Αγρού του Κεραμέως.

Στην πανηγυρίζουσαν Ιερά Μονή προεξήρξε της θείας Λειτουργίας ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων** κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Πτολεμαΐδος** κ. Μακαρίου και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου **Κωνσταντίνης** κ. Αριστάρχου, **Αγιοταφιτών Ιερομονάχων**, ων πρώτος ο Γέρων

Δραγουμάνος Οσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος και των Αρχιμανδριτών π. Κλαυδίου και π. Χριστοδούλου και του Προισταμένου της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα Αρχιμανδρίτου π. Βασιανού και άλλων, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Προδρόμου, ψάλλοντος του Πρωτοψάλτου διακόνου π. Ευσταθίου, και μετεχόντων μοναχών του Πατριαρχείου ομού μετ' Αραβοφώνων, Ελληνοφώνων και Ρωσοφώνων Ιεροσολυμιτών πιστών.

"Τόσον ὁ Προφήτης Ἠλίας ὁ Θεσβίτης ὅσον καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀπετέλουν τὸ πρότυπον πρὸς μίμησιν ἁπάντων τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ μακαρίου Ὀνουφρίου, ὡς διατυπώνει τοῦτο καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἠλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε». Ἐζήλωσεν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος τὴν τοῦ Ἠλιοῦ καὶ Ἰωάννου πολιτείαν, τοὐτέστιν τὸν ἐρημικόν καὶ ἀσκητικὸν αὐτῶν βίον, διό ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ μοναχικοῦ βίου εἶναι ἡ ἕνωσις με τόν Θεόν, ἐν τῇ τελείᾳ ἀπαρνήσει τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ αἰῶνος τούτου. Τοῦτο διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Σεραφεὶμ τοῦ Σάρωφ, λέγων: «Ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς». «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», (Μαρκ. 8,34), λέγει Κύριος.", ανέφερε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Μετά την Απόλυση τελέστηκε Μνημόσυνο στο Κοιμητήριο υπέρ αναπαύσεως της προ δώδεκα ετών κοιμηθείσης μοναχής της Μονής Σεραφείμας και λιτανεία προς τον Τάφο του ιδρυτή της Μονής μοναχού Κυρίλλου και του Πατριάρχου Ιουβεναλίου και ανεγνώσθη η ευχή των οπωρών.

Στη συνέχεια η καλώς διατηρούσα την Μονή σε ευπρέπεια και ανακαινίζουσα ταύτην οσιωτάτη μοναχή Παϊσία προσέφερε φιλοξενία στον Μακαριώτατο, την συνοδεία και το εκκλησίασμα.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος:

«Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου γὰρ καὶ Ἠλιοῦ ἐζήλωσας πολιτείαν, παμμάκαρ Ὀνούφριε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός·

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου χάρις συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ, τῇ ἐπικαλουμένῃ «τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως», τῷ ἐπικληθέντι «ἀγρῷ αἵματος» (Ματθ. 27,7-8), ἀνεγερθείσῃ, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν πάνσεπτον μνήνμην αὐτοῦ.

Ὁ θεῖος Παῦλος, ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ, μνημονεύων πάντας τοὺς ἁγίους, ἰδιαιτέραν μενείαν ποιεῖται τῶν Ὁσίων καί ἀσκητῶν, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος : «… ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καί ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς», (Ἑβρ. 11,38). Τοιοῦτος πλανώμενος ἐπί ἑξήκοντα ἔτη εἰς τά ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καί ἄνθρωπον μή ἑωρακώς, ὑπῆρξεν ὁ θεοφορός Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος. Κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ὁ Ὅσιος Ὀνούφριος ἐμόναζεν εἰς Κοινόβιον ἐν Ἑρμουπόλει Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου.

Τόσον ὁ Προφήτης Ἠλίας ὁ Θεσβίτης ὅσον καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀπετέλουν τὸ πρότυπον πρὸς μίμησιν ἁπάντων τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ μακαρίου Ὀνουφρίου, ὡς διατυπώνει τοῦτο καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἠλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε».

Ἐζήλωσεν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος τὴν τοῦ Ἠλιοῦ καὶ Ἰωάννου πολιτείαν, τοὐτέστιν τὸν ἐρημικόν καὶ ἀσκητικὸν αὐτῶν βίον, διό ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ μοναχικοῦ βίου εἶναι ἡ ἕνωσις με τόν Θεόν, ἐν τῇ τελείᾳ ἀπαρνήσει τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ αἰῶνος τούτου. Τοῦτο διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Σεραφεὶμ τοῦ Σάρωφ, λέγων: «Ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς». «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», (Μαρκ. 8,34), λέγει Κύριος.

Ἑρμηνεύων τὸν Κυριακὸν τοῦτον λόγον, ὁ Ζυγαβηνός λέγει: «Ἀπαρνησάσθω τό ἑαυτοῦ θέλημα τὸ φιλήδονον, τὸ φιλόζωον, ἤ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα μή φειδόμενος αὐτοῦ κακουχουμένου καὶ βασανιζομένου, ἀλλὰ ἐκδιδούς αὐτό κινδύνοις». Καὶ ἁπλούστερον: «ἀπαρνησάσθω τό ἑαυτοῦ θέλημα, ἐννοεῖ τὸ θέλημα τῆς φιληδονίας, τῆς φιλοζωΐας, ἤ καὶ τὴν μή μέριμνα καί φροντίδα τοῦ κακουχουμένου καί βασανιζομένου αὐτοῦ σώματος, τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς κινδύνους.

Ἀκριβῶς τὴν προτροπὴν ταύτην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία προτροπή δηλοῖ ἐλευθέραν διάθεσιν, προθυμίαν καὶ ἀπόφασιν σταθερὰν ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ἐφήρμοσεν ἐν τῇ πράξει καί τῇ θεωρίᾳ ὁ πιστὸς μαθητὴς καὶ ἀκόλουθος γενόμενος τοῦ Χριστοῦ, θεοφόρος Ὀνούφριος. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ καὶ τοῦ ὑμνῳδοῦ αὐτοῦ λέγοντος: «Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων

(=ὑποπιέζων) τὸ σῶμά σου ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον».

Ἀξιοσημείωτον τό γεγονός ὅτι ὁ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων Ὀνούφριος, τήν ἀπάρνησιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς ἀλλά καί τά παλαίσματα τοὐτέστιν τάς προσβολάς τῶν δαιμόνων, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦσαν πικρίαν εἰς αὐτόν, ὑπέμεινε μετά πλήρους συνειδήσεως καί συναισθήσεως, ἀκούων τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος λέγοντος: «Εὐσέβεια εἰς Θεόν ἀρχή αἰσθήσεως», (Παροιμ. 1,7). Προσέτι δέ ὁ θαυμαστός Ὀνούφριος ἤκουε εἰς τόν ψαλμῳδόν λέγοντα: «Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν», (Ψαλμ. 30,24) καί ἀλλαχοῦ: «Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται», (Ψαλμὸς 36,28).

Τήν ὡς ἄνω μαρτυρίαν τοῦ ψαλμῳδοῦ ἐπιβεβαιοῖ καί ὁ ὑμνῳδός ἐναργέστατα λέγων: «Ὅλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τόν χορόν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὀνούφριε».

Ὄντως, ὁ τρισμάκαρ Ὀνούφριος μετέστη εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων ἐντολῶν, τοὐτέστιν τῆς πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ «ἀγάπης ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου», (Α΄ Τιμ. 1,5).

Τὴν δὲ ἕνωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἀοίδιμος Ὀνούφριος ἐπέτυχεν ἐν Χριστῷ διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Πρόσιμεν, (προσερχόμεθα) δέ αὐτῷ (τῷ Θεῷ) δι' Υἱοῦ καί τῶν δι' αὐτοῦ θεσπισμάτων τοὐτέστι τῶν Εὐαγγελικῶν, ἅ καί πνευματικήν ἔχει τήν ἕνωσιν ἤτοι συνάφειαν· ἑνούμεθα γάρ τῷ Θεῷ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καί τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως πλουτοῦμεν (ἀφθόνως ἔχομεν) τήν μέθεξιν.

Εἰς αὐτήν ταύτην τήν μέθεξιν τῆς θείας φύσεως, τήν μετά Θεοῦ δηλονότι ἕνωσιν ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καλούμεθα καὶ ἡμεῖς, οἱ πανηγυρίζοντες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου, τόν ὁποῖον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία προβάλλει ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Οὕτως δὲ ὁ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος, ὡς προείπομεν, εἶχεν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν τοὺς θεόπτας ἁγίους καί δικαίους, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ἀλλὰ καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Μαρίαν ὡς

προστασίαν καὶ μεσίτριαν πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν αὐτῆς, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, μετὰ τοῦ ὑμνῳδοῦ, βοήσωμεν λέγοντες: «Ὥσπερ νεφέλη φωτεινή, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ, δι’ οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ».

Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά!»

Παρακάτω το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Τήν Τετάρτην, 12ην /25ην Ἰουνίου 2025, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν περιοχήν τοῦ Σιλωάμ, ἔναντι τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ καί ἐπί τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως, ἤ «Τοῦ Αἵματος», ἤ «Ἀλκεδαμά» τόν ὁποῖον Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ἠγόρασαν μέ τά τριάκοντα ἀργύρια, τά ὁποῖα ἐπέστρεψε μεταμεληθείς ὁ Ἰούδας καί μέ τά ὁποῖα ἠγόρασαν τόν ἀγρόν τοῦτον καί κατεσκεύασαν κοιμητήριον «εἰς ταφήν τοῖς ξένοις». Διά τόν Ἅγιον Ὀνούφριον ἡ Ἐκκλησία παρέλαβεν ὅτι ἔζη εἰς Αἴγυπτον ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, πτωχείᾳ καί λιτότητι, εἰς σημεῖον ὥστε διά τῆς γενειάδος αὐτοῦ ἐκάλυπτε τήν γυμνότητα αὐτοῦ.

Εἰς τήν περιοχήν τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως ἱδρύθη κατά τούς τελευταίους αἰῶνας ἡ ὑπάρχουσα Ἱερά Μονή ὑπό τοῦ μοναχοῦ Κυρίλλου.

Τήν περιποίησιν τοῦ χώρου τούτου καί τήν διενέργειαν ἀνοικοδομήσεως εἰς τόν χῶρον, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς Κοιμητήριον ἕως τοῦ 14ου αἰῶνος ἀπό τοῦ ἔτους 1970 καί ἑξῆς ἀνέλαβε τό Πατριαρχεῖον, φροντίδι τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πέτρας Γερμανοῦ, τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σάββα καί τοῦ ἡγουμένου μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Καλλίστου Δούρβα.

Εἰς τήν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν αὐτήν Μονήν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Ὁσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος καί τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Κλαυδίου καί π. Χριστοδούλου καί τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανού καί ἄλλων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου διακόνου π. Εὐσταθίου, καί μετεχόντων μοναχῶν τοῦ Πατριαρχείου ὁμοῦ μετ’ Ἀραβοφώνων, Ἑλληνοφώνων καί Ρωσοφώνων Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν.

Πρός αὐτούς ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου γὰρ καὶ Ἠλιοῦ ἐζήλωσας πολιτείαν, παμμάκαρ Ὀνούφριε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός·

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου χάρις συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ, τῇ ἐπικαλουμένῃ «τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως», τῷ ἐπικληθέντι «ἀγρῷ αἵματος» (Ματθ. 27,7-8), ἀνεγερθείσῃ, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν πάνσεπτον μνήνμην αὐτοῦ.

Ὁ θεῖος Παῦλος, ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ, μνημονεύων πάντας τοὺς ἁγίους, ἰδιαιτέραν μενείαν ποιεῖται τῶν Ὁσίων καί ἀσκητῶν, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος : «... ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καί ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς», (Ἑβρ. 11,38). Τοιοῦτος πλανώμενος ἐπί ἑξήκοντα ἔτη εἰς τά ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καί ἄνθρωπον μή ἑωρακώς, ὑπῆρξεν ὁ θεοφορός Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος. Κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ὁ Ὅσιος Ὀνούφριος ἐμόναζεν εἰς Κοινόβιον ἐν Ἑρμουπόλει Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου.

Τόσον ὁ Προφήτης Ἠλίας ὁ Θεσβίτης ὅσον καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀπετέλουν τὸ πρότυπον πρὸς μίμησιν ἁπάντων τῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ μακαρίου Ὀνουφρίου, ὡς διατυπώνει τοῦτο καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «Νεύσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἠλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε».

Ἐζήλωσεν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος τὴν τοῦ Ἠλιοῦ καὶ Ἰωάννου πολιτείαν, τοὐτέστιν τὸν ἐρημικόν καὶ ἀσκητικὸν αὐτῶν βίον, διό ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ μοναχικοῦ βίου εἶναι ἡ ἕνωσις με τόν Θεόν, ἐν τῇ τελείᾳ ἀπαρνήσει τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ αἰῶνος τούτου. Τοῦτο διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Σεραφεὶμ τοῦ Σάρωφ, λέγων: «Ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς». «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», (Μαρκ. 8,34), λέγει Κύριος.

Ἑρμηνεύων τὸν Κυριακὸν τοῦτον λόγον, ὁ Ζυγαβηνός λέγει: «Ἀπαρνησάσθω τό ἑαυτοῦ θέλημα τὸ φιλήδονον, τὸ φιλόζωον, ἤ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα μή φειδόμενος αὐτοῦ κακουχουμένου καὶ βασανιζομένου, ἀλλὰ ἐκδιδούς αὐτό κινδύνοις». Καὶ ἁπλούστερον: «ἀπαρνησάσθω τό ἑαυτοῦ θέλημα, ἐννοεῖ τὸ θέλημα τῆς φιληδονίας,

τῆς φιλοζωΐας, ἤ καὶ τὴν μή μέριμνα καί φροντίδα τοῦ κακουχουμένου καί βασανιζομένου αὐτοῦ σώματος, τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς κινδύνους.

Ἀκριβῶς τὴν προτροπὴν ταύτην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία προτροπή δηλοῖ ἐλευθέραν διάθεσιν, προθυμίαν καὶ ἀπόφασιν σταθερὰν ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ἐφήρμοσεν ἐν τῇ πράξει καί τῇ θεωρίᾳ ὁ πιστὸς μαθητὴς καὶ ἀκόλουθος γενόμενος τοῦ Χριστοῦ, θεοφόρος Ὀνούφριος. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ καὶ τοῦ ὑμνῳδοῦ αὐτοῦ λέγοντος: «Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων (=ὑποπιέζων) τὸ σῶμά σου ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον».

Ἀξιοσημείωτον τό γεγονός ὅτι ὁ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων Ὀνούφριος, τήν ἀπάρνησιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς ἀλλά καί τά παλαίσματα τοὐτέστιν τάς προσβολάς τῶν δαιμόνων, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦσαν πικρίαν εἰς αὐτόν, ὑπέμεινε μετά πλήρους συνειδήσεως καί συναισθήσεως, ἀκούων τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος λέγοντος: «Εὐσέβεια εἰς Θεόν ἀρχή αἰσθήσεως», (Παροιμ. 1,7). Προσέτι δέ ὁ θαυμαστός Ὀνούφριος ἤκουε εἰς τόν ψαλμῳδόν λέγοντα: «Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν», (Ψαλμ. 30,24) καί ἀλλαχοῦ: «Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται», (Ψαλμὸς 36,28).

Τήν ὡς ἄνω μαρτυρίαν τοῦ ψαλμῳδοῦ ἐπιβεβαιοῖ καί ὁ ὑμνῳδός ἐναργέστατα λέγων: «Ὅλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τόν χορόν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὀνούφριε».

Ὄντως, ὁ τρισμάκαρ Ὀνούφριος μετέστη εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων ἐντολῶν, τοὐτέστιν τῆς πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ «ἀγάπης ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου», (Α΄ Τιμ. 1,5).

Τὴν δὲ ἕνωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἀοίδιμος Ὀνούφριος ἐπέτυχεν ἐν Χριστῷ διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Πρόσιμεν, (προσερχόμεθα) δέ αὐτῷ (τῷ Θεῷ) δι' Υἱοῦ καί τῶν δι' αὐτοῦ θεσπισμάτων τοὐτέστι τῶν Εὐαγγελικῶν, ἅ καί πνευματικήν ἔχει τήν ἕνωσιν ἤτοι συνάφειαν· ἑνούμεθα γάρ τῷ Θεῷ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καί τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως πλουτοῦμεν (ἀφθόνως ἔχομεν) τήν μέθεξιν.

Εἰς αὐτήν ταύτην τήν μέθεξιν τῆς θείας φύσεως, τήν μετά Θεοῦ δηλονότι ἕνωσιν ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καλούμεθα καὶ ἡμεῖς, οἱ πανηγυρίζοντες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου, τόν ὁποῖον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία προβάλλει ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Οὕτως δὲ ὁ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριος, ὡς προείπομεν, εἶχεν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν τοὺς θεόπτας ἁγίους καί δικαίους, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ἀλλὰ καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Μαρίαν ὡς προστασίαν καὶ μεσίτριαν πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν αὐτῆς, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, μετὰ τοῦ ὑμνῳδοῦ, βοήσωμεν λέγοντες: «Ὥσπερ νεφέλη φωτεινή, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ, δι’ οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ».

Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά!»

Μετά τήν Ἀπόλυσιν ἐγένετο Μνημόσυνον εἰς τό Κοιμητήριον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς πρό δώδεκα ἐτῶν κοιμηθείσης μοναχῆς τῆς Μονῆς Σεραφείμας καί λιτανεία πρός τόν Τάφον τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς μοναχοῦ Κυρίλλου καί τοῦ Πατριάρχου Ἰουβεναλίου καί ἀνεγνώσθη ἡ εὐχή τῶν ὀπωρῶν.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν ἡ καλῶς διατηροῦσα τήν Μονήν εἰς εὐπρέπειαν καί ἀνακαινίζουσα ταύτην ὁσιωτάτη μοναχή Παϊσία προσέφερεν ἀναψυχήν φιλοξενίας εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ
Ο ΑΓΙΟΣ

